

BUDAPESTA
16 Augustu st. v.
28 Augustu st. n.

Va esi joi'a si duminée'a.
Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 62.

ANUL XV.
1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Dar cerșitorul spunea tóte atât de esactu, încât nu mai erá locu de nici o îndoiéla.

Poliți'a grabi sè destórca firul indicatu. Despre John si Rinaldo la momentu nu putù sè primésca nici o informațiune, credea înse că dènsii s'au dusu în Evropa. Cu prim'a corabia plecà dar unu agentu acolo.

Încât pentru „Washington“, acela se aflá tocmai la Gibraltar, o departare colosala mai ales pe acele timpuri. Apoi nici telegrafu nu erá înca sub mare. Deci arestarea matrosilor nu se putù efectui la momentu. Agentul înse care plecà în Evropa, fu însarcinatu d'a trece pe la Gibraltar, si d'a pune mân'a acolo pe hoti.

Trecù jumetate de anu, pe când acela sosi la Gibraltar, erá deja al cincile anu dela sevêrșirea crimei. El se presintă la capitanu, i povesti faptul, apoi i aretè mandatul de arestare. Capitanul erá consternatu, că a avutu pe corabi'a sa astfel de ómeni; esecutà dara cu rigóre atât mai mare ordonanti'a mandatului.

În fiint'i'a de fația a agentului el chiamà înaintea sa pe amèndoi criminalistii. Unul erá matrosu, celalaltu unu oficieru de gradu mai micu. Vedìndu o persóna strai'na, ei încremenira involuntaru. Capitanul punèndu stâng'a pe mandatul de arestare, ier cu drépt'a aretându spre ei, le díse:

— Ucigatori ticalosi ce sânteti, de adi înainte veti fi prinsii!

Impresiunea acestor vorbe fu adânca. Oficierul se cutremurà; ier matrosul, ori cât de staniu s'ar pareá acést'a, începù sè plânga. Amèndoi pricepura la momentu, că crim'a sevêrșita de ei s'a descoperitu, si că acuma își vor luá resplat'a.

Numai decátu ei si fure ferecati si închisi în fundul corabiei.

Agentul poliției, de si se prefacea, că nu-i baga în séna, petrecù totusi cu atenziune încordata tóte miscările lor, si în urma își facù notitiile trebuincióse.

A dóu'a dí plecà în Evropa. Debarcà în Englitera, si mai nainte de tóte acolo începù sè face cercețările sale. Si nu fàra resultatu. Abiá la trei septemâni el dedù de urm'a persónelor cautate. Aflà, că Rinaldo e cassaru la o mare casa de comerciu, si că John asemene petrece în Englitera.

Facù pasi pentru a pune mân'a pe Rinaldo, înse acela — însciintiatu prin unu prietenu — scapà tocmai

în momentul în care erá sè fia arestatu. Scapatu, el facù de seire îndata si lui John, că poliți'a a datu si de urm'a lui. Celelalte le sciti deja.

IV.

Unde a ajunsu Barbu.

Este timpul sè ne rentórcemu la bietul Barbu, pe care îl lasaramu în o situațiune fórte încurcata.

Precum vedíuramu, el ajunsu în o societate care putea sè-l conduca numai în prepasti'a immoralității, si care — prin urmare — trebuia sè aiba urmările cele mai funeste pentru el.

Dar dènsul nu sciea acést'a.

Iubitoru de societati vesele, si avèndu multa inclinaiune pentru sburdalnicia, el facù iute cunoscintia cu John, fàra sè fi esaminatu mai cu deamenuntul caracterul aceluia. Din contra, i placea de el fórte si se 'ncredea lui peste mesura. De-aice ni putemu esplicá si împregiurarea, că dènsul la prim'a invitare a lui fu gata sè primésca d'a respunde, că dènsul e John.

Caus'a acestei încrederi este si aceea, că Barbu înca nici odata n'a avutu ocaziune d'a se plânga de vr'o fapta incorecta din partea noului seu amicu, din contra acela mai de multe ori îl scapà din unele mici neplaceri, ma i împrumutà odata si niște bani, când dènsul perdù în o séra în jocu o suma mai însemnata.

Încredietoru cu totul în vorb'a amicului seu, el se așteptà de asta-data, precum i dícea acela, la vr'o aventura picanta, de aceea respunse cu tóta placerea poliștului, că dènsul e John.

Ce e dreptu, purtarea aceluia i pareá cam curiósá, pré seriósá, pentru unu tramisu al unei fiintie gingasie. Dar își aduse aminte, că se afla în Englitera, si, cunoscèndu natur'a seriósá a englesului, cugetà că dóra acolo si aventurile de amoru se facu priu niște procedure mai reci decât aiurea.

Înse cugetul acesta, care îl împacà pe unu momentu, disparù iute, căci cuvintele „te arestezu“ ale poliștului îl deșteptara din visările sale, si vedíu, că — în locu de vr'o aventura dragalasia — a cadíutu în o cursa neplacuta.

Dar si acésta temere nu durà decât unu momentu. Barbu totu nu putea si nu voiá sè créda, că seafia serios în periculu.

— Dam'a aceea, — își dícea el, — de siguru e fórte precauta. Ea nu voiesce sè se compromita. E dóra fic'a prefectului de poliția, si astfel arestatu voiesce apoi sè me scape din închisóre.

(Va urmà.)

Instalarea noului episcopu al Gherlei. (1)

— 18 august.

În 16 l. c. st. n. incognito sosi la scaunul resiedintiei sale multu oftatul episcopu al Gherlei Ilustrisimul Domnu Dr. Ioanu Szabó, însotitu de rectorul seminarialu alumnialu din Oradea-mare dr. August Lauranu.

Intrarea în orasiu fu în cea mai mare linisce, neavându scire despre sosirea Înaltului Archipastoriu nimene, afara de curtenii Ilustrității Sale.

În diu'a urmatore înse capitlul catedralu, clerul gremialu, reprezentatiunea orasiului si toti cetatieni mai alesi ai acestui opidu, grabira a salutá pe noul Presul bisericescu, care putin dupa aceea grabi a reîntorce visitele acestora. Afabilitatea, cu care întimpinà noul episcopu pe toti aceia, cu cari veni în atingere în acésta di, câştigà ânimele tuturor în partea sa, si numai dela dânsul atârna cá în sarcin'a grea a Archipastoriei sè afe în toti individii mai alesi si mai înteligenți ai clerului si poporului acestei diecese conlucratori nefatigati si spriginitori puternici.

În 18 l. c. st. n. se serbà missa solemna. la începutul careia noul episcopu se si întroduse si instalà în scaunul arhierescu al diecesei Gherlei, cetindu-i-se decretul de denumire, — stradatu prin Majestatea Sa Imperiala, — bul'a de confirmare, — stradata prin Pap'a, — si atestatôriele despre consacrarea în Archipastoriu, stradate prin Ill. episcopu al Oradei mari.

Cu acésta ocaziune prepositul capitlului Gherlei salutà în numele clerului si poporului diecesanu pe noul episcopu, care respunse, cetindu înalt'a s'a Pastoralu îndreptata câtra clerul de tôte stârile si poporul întregu al diecesei.

La amédi întruni Ill. Sa la mès'a-i frugala 33 óspeti din întregu clerul românû gremialu si elit'a orasiului. Sub durat'a prândiului Ill. Sa redicà toastu pentru îndelung'a viétia si gloriós'a stapânire a Maj. Sale Imperiale si a întregei case domnitórie.

i. p. s.

Despre instalarea noului episcopu al Gherlei mai primiramu si a dáu'a corespundintia, care înse continându totu cele raportate mai sus, ar fi de prisos s'o publicàm.

Totu ce vom notá aice dintr'êns'a este, cá pastoral'a câtra cleru si *poporu* s'a tinutu în limb'a *latina*; iéra singurul toastu dîsu la mès'a s'a pronunsiatu în limb'a *ungurésca*.

Cronic'a lumei.

Visit'a archiducelui Albrecht la Sinaia este comentata de tôte diuarele, cá unu actu politicu, cá o apropiare între Austro-Ungari'a si Români'a. „Pol. C.“ scrie cá acésta visita a fost fórte bine primita în cercurile dela Bucuresci, unde archiducele e unu personagiú fórte poporalu, fiindu el consideratu cá celu mai bunu si mai sinceru amicu al României, ceea ce a probatu mai de multe ori. „N. Fr. Pr.“ scrie cá visit'a archiducelui Albrecht la Sinaia este „unu semnu de apropiare a Austriei de Români'a.“

Contele Andrassy s'a dusu la Viena unde a fost primitu de câtra Maj. Sa în audientia. Despre urma-

(1) A sositu dupa încheierea arului trecut.

Red.

torul seu înca nu se scie nimica positivu; ma se dice, cá nu este cu neputintia, cá dânsul sè remâna si mai departe, respective sè fia denumitu de nou. Imperatul Vilelmu, care se afla acuma la Babelsberg, a espiematu ambasadurului austro-ungaru din Berlin pareerea sa de reu, cá Andrassy vré sè se duca. Bismarck a datu prin o epistola espiresiune dorintiei sale d'a vorbi cu Andrassy, înainte d'a se despartî acest'a de oficiul seu. În urmarea acesteia Andrassy a si mersu la Gastein.

Ocupatiunea Novi-Bazarului va urmá înca în vér'a acést'a. Se crede înse, cá trup'a de 5000, cu care este sè se faca acésta ocupatiune, nu va fi de ajunsu, cáci albanesii facu pregatiri în ascunsu spre a se opune. Albanesii mai sînt însogiti de numerosi turci.

În privint'a întrodúcerei codicelui penalu dl ministru de justitiá a convocat u ancheta, compusa din judecatori si advocati. Membrii anchetei au primitu deja spre studiare operatele necesarie. Timpul si locul întrunirii se va face cunoscutu mai târziu.

Organisarea definitivă a Dobrogei, serie „Românul“, presinta dificultati multu mai mari decât s'ar paré la prim'a vedere. Spre a organisá Dobrogea astfel încât acea provincia sè respunda la trebuintiele politice si economice ale României, nu este de ajunsu sè fia cineva bunu legiutoru si bunu administratoru: trebue sè fia capabilu si de proselitismu, trebue sè fia unu apostolu al Românisimului, cáci trebue sè tinda a face din acésta provincia o tíera curatu românésca. Dar poporatiunile turce si tatara sînt ele suscepibile de a se romanisá? Marturisimú, cá ni-a scadiutu fórte multu ilusiunile în asta privire. Desierte ne vor fi silintiele. Mai lesne ni-ar puté fi a ne alipí poporatiunea turcésca; dar mai întâiu n'au remasu decât u *putin* turci în Dobrogea. Cât despre tatari, cari sînt cei mai numerosi; nimicu nu-i apropia de natiunea româna, sînt nesimilabili. Si fiindu cá fórte multe locuri au ramasu pustie, „Românul“ propune sè se usiorezè emigrarea Românilor din Bulgari'a si din Serbi'a în Dobrogea.

Din Basarabi'a. „Stéu'a Dobrogei“ din Tulcea, naréza urmatórea istorióra: „Pe bulevardul din orasiul Ismail, pe lâng'a music'a regimentului de dragoni se afla si o orchestra de harfeniste, care veselíá duminéca trecuta poporatiunea de acolo cu ocaziunea celebrárii dílei onomastice a împaratesei. Dupa ce music'a regimentului terminá o aria locala, începura harfenistele, cine scie din ce mobilu inspirate, a cântá ari'a românésca: „Dute, dute n'ai mai fi, draga baietiele etc.“; iér rezultatul fu, cá unu aplausu. unanimu si freneticu, amestecat u „bravo“ si batâi în palme, isbucni din tôte pârtile. Reîncepù iérase band'a militara si dupa dâns'a din nou harfenistele, încuragiate de multiamirea generala. Ele cântara de asta-data: „Déc' asiá te-asiu întrebá, ai respunde tu ce-va?“ Ne este imposibilu a descrie cum se repetau cuvintele „bis“, batâile în palme, bravo, bravo! etc., ce facea echoul, fâra se esagerâmu, a unui numeru dela 6 la 700 persóne. A dáu'a dí capelu-maestrul harfenistelor s'a bolnavitu, si dupa cele ce se spunu, frigurile de care a fost cuprinsu în séra aplauselor i-arú fi determinatu locul a luá chinina, nu spre China, dar spre nóu'a republica din Rusia!“

Ce e nou ?

Sciri personale. Dl Leonida Popu, colonelu de statu majoru în armat'a austriaca, fu numítu comandantu al brigadei 15 de infanteria. — Bismarck a sositu la Gastein dimpreuna cu soçi'a sa si cu fiul

seu Herbert. — **Di primu-ministru Tisza s'a dusu la Viena.**

Moștenitorul de tronul Rudolf si Kossuth. „Pozsonyvidéki Lapok“ scrie, că moștenitorul de tronul Rudolf cetiă cu mare placere vorbirile lui Kossuth: odată află, că Kossuth mai are o cuvântare, despre detronarea dinastiei, pe care profesorul seu nu i-a împărțit-o. Nu se alină, pâna ce nu ceti și aceea; regele află acest'a fôrte cu cale.

Starea sanitara a Papei scade din zi în zi. Medicii sânt de parerea, că schimbarea aerului e indispensabila, înse Pap'a nici că vré s'audia d'asiă ceva. El a opritu chiar s'e i se mai vorbésca de ast'a.

Casatori'a regelui Alfonso. Din Madrid se scrie, că consiliul de ministri s'a ocupat cu proiectul de casatoria al regelui Alfonso XII cu archiducess'a Maria Cristina, fiic'a archiducelui Carol Ferdinand de Austria. Se crede, că consiliul si-a datu aprobarea, si că Silvela, ministru al afacerilor straine, în curênd va veni la curtea din Viena spre a presintă cererea de casatoria.

Regele Spaniei si archiducess'a Maria Cristina la finea lui septemvre vor avé o întrevedere la Pau. Regele a opritu ori ce ceremonia din partea autorităților. Dupa întrevedere, fôia oficiala din Madrid publică unu rescriptu regescu prin care se va concă cortesul. Archiducess'a în diu'a întêlnirii se va a la muntii Pyrenei, la finea lui octomvre va trece în Bidasso, si apoi cunun'a se va tiné la Burgos.

Fiii moștenitorului de tronul al Engliterei. Cei u marțzoi fii ai principelui de Wales vor merge cu porul „Bachanante“ în India orientala. Principii caorescu în calitate de cadeti de marina, si îndeplisicu tôte serviciile că cealaltii marinari. Capitanul va é dreptul a-i si pedepsi cât de aspru, de cumva dênvor merită acest'a.

Bismarck despre Franci'a. Corespundintele de la Paris al diuarului „Times“ descrie o convorbire a sa de mai de multu cu Bismarck. Acest'a i-ar fi dișu, între altele, si aceste: „Dta judeci Franci'a dupa Paris, pe când în realitate sânt două Francie: cea parisiiana si cea provinciala. Aceea e vana, caută placheri, e placuta si estravaganta; face revoluțiuni, declara resbôie si n'are nici ideia despre crutiare. Toti i aducu bani si ea i consuma toti. Dar dincolo e cealalta, adeverat'a Francie, adeca provinci'a, care lucréza cu diligintia, e seriôsa si crutiătoare. Franci'a provinciala platesce tôte nebunțiile cealalalte“.

O șiedintia lunga. Una din șiedintiele din urma ale parlamentului englesu a fost monstruosu de lunga. Ea s'a deschis dupa miédiati la patru ôre si a duratu în continuu pâna marti deminétia la 7 ôre 10 minute. „Times“ crede, că déca acest'a s'ar prefaca în datina, adi mâne si în parlamentu se va lucră asiă, că si în bâile de carbuni-de-pétra, unde lucratorii se perêndéza.

Doi pungasi. În restaurațiunea unei stațiuni a calei ferate Tisaiane, unu betrânu șiedea liniscitu, bându cafea. De odată întră unu tineru, si sarindu spre betrânu, îl îmbrășiă cu cuvintele: „Ce bine-mi pare, că te revedu, iubite unchiule!“ Într'aceste trenul fluera, tinerul eși iute. Betrânu voi s'e platésca, înse observă cu mirare, că portfoiul seu a peritu. De alta-parte „nepotul“ își caută însedaru orologiul cu lantiu de auru, căci si acela a peritu. Va s'e dica, amêndoi erau pungasi, si amêndoi au pacalitu pe celalaltu.

Încercare de omoru. Cronic'a crimelor din Viena s'a sporitu cu unu faptu grozavu, care înse spre norocire s'a denunciatu înainte de executare. Soția ne-

gustorului de carbuni de pétra Kubat si fiic'a acesteia au decisu, că prin amantul Halm al acesteia s'e omóra pe Kubat, că astfel s'e póta dispune de averea acesteia. Halm la aparintia se învoi, înse consciint'a totusi nu-l lasă a execută acésta infamia. El denunciă faptul lui Kubat, si amêndoi însciintiara poliți'a. Ambele fure arestate. Muierea negă, dar fét'a recunoscu totul. Fure predate tribunalului.

O ascia prețioșă. În espoșiunea librariei Grill din strad'a Doroteei se póte vede o reliquie, ce în adever de multi e admirata. Acésta este o ascia din crucea pe care s'a ristignitu Mantuitorul Nostru. Ascia e asiediata într'unu medalionu, care închisu cu sigilul papalu, si o breve papala adeveresce autenticitatea asciei. Prețiu ei este 3000 fl.

O sonambula se urcă într'un'a din noptile trecute pe vârful lemnului de mijlocu al unui vaporu din portul dela Hamburg. Ea eră fét'a capitanului. Toti o priviau cu frica. De odată se audî unu tunu, ea se spariă, cadîu si — muri la momentu.

Amorul. Micula Motiutiu traia în legaturi de dragoste cu o neosia nevêsta din Belu, comitatul Biharia. Într'o séra Motiutiu i-a tramisu vorba, că ar dori fôrte s'e o védia. Înse barbatul fiindu a casa, nevêst'a nu se putu duce la întêlnire. Micula o așteptă timpu îndelungatu, si când vedîu că ea nu mai vine, se duse în Belu, si aprîuse cas'a dragutiei sale, care se si prefacu în cenusia. În urmarea acesteia Micula o tuli la fuga si mai multu timpu trai că fugaru în codru. Înainte cu vr'o două zile veni la Belu si însciintiă nevêst'a de presintia lui. Ea înse nu respuse la chiamarea lui de dragoste, ci facu de scire la antistia comunală, care si plecă s'e-l prinda. Dar Micula fugi în cucuruzu si de acolo pușcă spre panduri, acestia i respunsera asemene, si unu glontiu îl nimeri în peptu, la ce el cadîu mortu. Cadavrul lui fu dusu la Belu, unde se înmormêntă.

Procesiune cu asistintia de tunuri. La „Ramazan“ cea mai mare serbatóre turcesca în totu anul se ducu mulțimi de caravane turcesci din Damascu la Mecca. Numerul pelerinilor, care de multu se urcă la 50—60,000, scadiu în timpul din urma la 6000—8000. Caus'a acestei scaderi este, că mai multe semêntii mahomedane din Arabia-de-nou s'au rescuțatu în contra Portii, si au închisu calea dela Medina la Mecca. Port'a a ordonatu că pelerinii s'e fîa însoțiti de două regimente de ostasi cu mai multe tunuri, că s'e-i apere de rescuțati.

O ciudata pretenție. Cetimu în „Resboiul“: Ieri a fost a trei'a representațiune a „Omului pesce“ în teatrul Dacia, la care a asistatu a totu-de-una, o mulțime de lume din tôte clasele societătii. Dupa ce omul-pesce își termina produțiunile sale, unu domnu ôre-care se duse la casierul teatrului, si i ceru inapoierea francului platitu la întrare, sub cuvêntu, că omul-pesce statuse în apa trei secunde mai puțin, de cât eră anunciatu prin afisiuri. Casierul opuindu-se la acésta nostima cerere, domnul cu francul a amenintiat fația cu mai multa lume, că va cere intervenirea procurorului.

Muscalii iubescu pe turci. Muscalii cari se rentorecu acasa din Turci'a n'au cuvinte de ajunsu că s'e laude pe turci si s'e înjure pe bulgari. Ei recomanda tuturora, că déca voiescu s'e faca vr'o tréba de vëndiare séu de cumperare, s'e nu se adreseze cătra turci, ci cătra bulgari, căci o vôrba a turcului are mai multa valóre decâtu juramêntul bulgarului.

Cinci mii de sageti! La Berlin a sositu de curênd unu telegramu de urmatorul cuprinsu: „Din

cauze întreprinse nu potu să tramitu adî cele cinci mîi de sageti, ci le voi tramite mîne!“ Acestu telegramu misteriosu fu tramisu îndata la poliția, care pare a gasi într'ensul urmele unei conspirațiuni socialiste. Dar apoi se descoperi, că acele sageti au fost niște obiecte de toaleta femeieșca, comandate la unu comerciantu din Francfurt.

Etate inualta. Precum scriu diuarele franceze, la înmormîntarea lui Napoleon IV, în Chislehurst fu de față și generalul Schramm, care a luat parte și la batalia dela Lipsia. Se dice, că în acea batalia Napoleon I a gasitu pe locotenentul de atunce — adî de 95 ani — ranitu greu pe câmpul luptei și, la parere, în agonîa mortii. Schramm plîngea. Imperatul îl întrebă că pentru ce plînge? „Pentru că — respunse ranitul — trebuie să moru, fără să fîu ajunsu capitaniu.“ Napoleon, că se îndulcesca minutele din urma ale junelui, îndata îl numî capitaniu. Dar puterea tinerului repurtă victoria asupra mortii. Schramm se vindecă și ajunse o etate rara.

Recoltele pe la Braila, cari — precum cetimu în „Mesagerul Brailei“ — promiteau asiă de multu în primavér'a anului curentu, s'au nimicitu prin secet'a din urma. În judetiu Braila n'a plouatu de șapte septemâni și porumbul, o mare parte, se crede că va peri de totu. Grâul și orzul s'a culesu și este aprôpe treieratu. În unele judetie din tîera porumbul a peritu cu totul séu din caus'a secetei séu din pétra.

Romanul rochiei albe. În comun'a Herend, Ungaria, s'a întemplat de curênd o mare nenorocire. Fiicele forestierului de acolo plecara cu trasur'a la balu în orasielul vecinu. Pe cale caii se spariara, fetele vedîndu că se afla în pericolu, sarira din trasura. Una avu norocu în sarire, dar cealalta o patî grozavu, căci calcâiul naltu al papucului ei se acatiă în scarit'a trasurei, și dîns'a cadîu la pamentu cu capul în jos. Transportata la ospetaria, ea muri îndata. Osemintele repausatei fure îmbracate tocmai în acea rochia alba, ce si-a dusu pentru balu.

Unu cavaleru de industria. Cutare Arthur Fényesi de Stukfeld, scrie „Budapest“, carele a disu, că este espeditoru la tribunalul regescu din Brasiovu, la 11 l. c. a sositu plinu de pravu și cu papuci rupti la Kezdi-Osorheiu, de cătra Oroszfalva, și a intratu la bacantul Andreiu Szóts, spunêndu-i că niște talhari l'au atacatu pe drumu, dar el a facutu dispozițiune la procuratur'a regesca, și de acolo s'au și tramisu niște gendarmi pentru prinderea lor. În urma apoi ceru vr'o doi florini dela Szóts, pentru că se póta platî cin'a ce comandase la ospetaria pentru gendarmi; înse Szóts nu-i dedu, ci facu însciintiare la poliția, și dl Arthur Fényesi de Stukfeld fu arestatu.

Circus Renz a sositu la Budapesta, unde se afla deja și unu altu circus. Renz face mare efectu cu șiese elefanti dresati. De curênd el a perdutu a „artista“, anume Clotilda Loissel, un'a dintre calaretiele cele mai istetie și îndresnetie, a eșitu din personalul lui, căci ea din circus are să între în salonul de principe. Anume se dice, că principele Henricu Reuss o va luá de soția. Jun'a parchia va merge apoi la curtea domnitorului bulgaru, carele e ruda a principelui.

Preotés'a din Stanislav avea relațiuni de amoru cu plebanul r. cat. de acolo. Odata apoi, ce sciea satul, află și barbatul, și acela însarcină pe verul seu că să adune probele. Acela înse nu fu destul de precautu, și plebanul audî. A dóu'a di el se gasi mortu, totu

atunce din cosîl casei plebaniale ieși unu fumu grosu; ómenii — credîndu că e focu, — alergara, și aflara că ardu niște haine sângeóse. Plebanul și preotés'a se arestara. Ea are șiese copii.

DI V. A. Urechia profesoru al facultăti de litere din Bucuresci, precum cetimu în „Cor. Prov.“, voindu a onorá memori'a concetatenilor sei, din judetiu Neamtului, cadîuti pe câmpul de lupta pentru independinț'a României, a pusu în lucru în Italia gravarea pe o mare lespeda de marmura, a numelor tuturor bravilor fii ai judetiului Neamtîu; acea marmora precioșca va fi zidita în murii bisericei sf. Ioan (Stefan celu mare). Se dice, că înaugurarea solemnă a acestei marmore, se va face în primele zile ale viitoarei luni septemvire.

Sciri scurte. „Presse“ din Viena fu eschisa din Serbi'a, pentru că a publicata neadeveruri despre Serbi'a; Români'a în privinț'a acést'a e mai toleranta. — **A muritu cu pip'a 'n gura** o femeia de 95 ani din Viena, pe care medicul o curá de ból'a causata prin excessul în fumare. — **Prim'a statua a lui Deák** se va înaugurá la 31 l. c. în Zalaegerszeg, capital'a comitatului seu de nascere; înaugurare se va face cu solenitate mare. — **Elena Tréfort**, fic'a ministru-lui de culte, care de mai multu timpu aretá semne de nebulnia, zilele trecute devinî cu totul victima acestei bóle. — **Várady Gábor** a declarat alegatorilor sei, cari îl primira cu banderiu, că își va depune mandatul; rutenii i-au respunsu, că lor nu li trebuie altu deputatu. — **La Posionu** a fost în septemân'd trecută focu mare, care a prefacutu în cenusia claustrul calugaritiei, în care se află și spitalu; focul s'a apitutu stinge, deca îndata la începutu se chiamá ajutoru, dar calugaritiile nu voiau să lase să între barbatu în claustru. — **La Burgberg**, în comitatul Sibîului, la 13 l. c. a fost unu focu cumplitu, care a prefacutu în cenusia 60 de case.

Flamur'a lui Hymen.

DI Avram Pacurariu, comerciantu și proprietariu în Lipova, la 1/13 augustu si-a încredințiatu de soția pe domnișiór'a Ana Iorgoviciu, fic'a dlui Dem. Iorgoviciu, proprietaru și veteranul epítropu al bisericei catedrale din Arad.

DI Ioan Cirlea, proprietaru în Alba-Iulia, la 28 augustu va serbá cununîa sa cu domnișiór'a Elena Hosszu în Têrgul-Muresiului.

Suvenirea mortilor.

Ioan Romanu, capitanu c. r., a încetatu din viețta la Biserica-Alba, la 17 augustu, în etate de 45 ani. Osamintele lui fure transportate la Caransebesiu.

✓ **Grigoriu Marica**, parocu gr. or. în Cosna, Transilvani'a, a încetatu din viețta la 10 augustu. Caus'a mortii sale, precum cetimu în „Telegr. Rom.“, a fost o vatemare grea provenita în urm'a unei descarcaturi de pușca, în umerul dreptu. Acést'a se întemplă în 19/31 iulie, venindu dela câmpu cu fratele și cumnatul seu, Solomon Halitia, gimnastu absolutu. La trecerea peste unu gardu, cumnatul seu avêndu pușc'a la sine, în usuriantia rea, tînênd'o pré slobodu, la trecere s'a lovit de unu lemnu și s'a descarcatu. Lovitur'a s'a întemplată forte d'aprôpe, și numai constituțiunea lui tare și organismul i-au mai sustînutu viețta 10 zile.

Stefan Miclea, profesoru al facultăti din Iasi, a încetatu din viețta.

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru : **IOSIFU VULCANU.**